

N:o 33.

Af Herr Jöns Olsson i Qvarnbrodda: Om upphörande af rättighet för prest att söka klockaresyssla.

Att tjänstebefattningar finnas, hvilkas innehafvare äro befriade från skyldigheten att utöfva åligganden, som samma tjänster icke tillhöra, är en motsägelse, som äfven för den mest enfaldige är klart. Hvarest ett sådant emot billighet och rättvisa stridande förhållande eger rum, der kan det ju vara på tiden att yrka en billig förändring. Just en sådan förändring är, beträffande klockarelägenheter och deras tillsättande i Lunds stift, högeligen påkallad. Kyrkolagen stadgar, att vid klockarelägenheter tillsättande ega obefordrade prestmän företrädesrätt till första och andra rummet å förslaget. Erhåller nu endera af de obefordrade prestmännen den sökta klockarelägenheten, inträder den ofvannämnda motsägelsen att tjänstebefattningar finnas, hvilkas innehafvare icke äro pligtige att utöfva det åliggande, som just är ändamålet med inrättandet af denna tjänstebefattning, nemligen skyldigheten att vara ledare och föreståndare för kyrkosången. Då prestman, som äro innehafvare af klockaresyssla, endast har skyldighet att utöfva de till prestembetet hörande göromål, men alldeles icke har sig ålagdt, att, jemte predikandet i kyrkan, på samma gång förestå kyrkosången, så fordrar billigheten och rättvisan att prest hädanefter uteslutes från rättigheten att söka klockarelägenhet. Med anledning af hvad sålunda i största möjliga korthet blifvit framställt föreslår jag att Riksdagen för sin del ville besluta, att prest hädanefter icke skall hafva rättighet att söka klockarelägenhet.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles vördsamt.

Stockholm den 21 Januari 1869.

Jöns Olsson,
i Qvarnbrodda.